

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 597

гр. Варна, 25.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно частно гражданско дело № 20223000500489 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.274 и сл. ГПК вр. чл.463 ГПК, образувано по жалба „Ксара Трейдинг“ ЕООД, ЕИК 103557176, чрез процесуален представител адв.Христова против решение № 1069/11.08.2022г., постановено по в.гр.д. № 967/2022г. на ОС - Варна, с което е оставена без уважение жалбата му срещу извършено по изп.д. № 201471104 00791 на ЧСИ, рег. № 711 разпределение от 10.01.2022г., на основание чл.495 ГПК, на сумата от 17 000 лева вр. проведено принудително изпълнение върху собствен на жалбоподателя недвижим имот, находящ се в с.Аспарухово, община Дългопол, съставляващ имот с идентификатор 00789.62.9 по КК на селото.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на направените от съда изводи с аргументи по съществуващото на спора, идентични с наведените в жалбата по чл.463 ГПК. Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на обжалваното решение и оспореното разпределение, а извършената публична продажба да бъде обявена за нестана.

В срока по чл.276 ГПК е постъпил писмен отговор само от възискателя „С.Г.Груп“ ЕАД, в който се изразява становище за неоснователност на жалбата.

Взискателят по чл.458 ГПК – Държавата чрез ТД на НАП, както и длъжниците по изпълнителното дело не са депозирали отговори.

Частната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира същата за неоснователна по следните съображения:

С постановеното по в.гр.д. № 967/2022г. решение ОС – Варна се е

произнесъл по подадена от настоящия жалбоподател жалба против извършено по изп.д. № 20147110400791 на ЧСИ, рег. № 711, разпределение от 10.01.2022г. на сумата от 17 000 лева, представляваща продажната цена от реализирана публична продан на недвижим имот, находящ се в с.Аспарухово, община Дългопол, съставляващ имот с идентификатор 00789.62.9 по КК на селото. Оплакванията досежно законосъобразността на оспореното разпределение са, че процесният имот е възложен на „С.Г.Груп“ ЕАД, участвал в проданта като взыскател, без внасяне на депозит, приет за такъв от ЧСИ без да е имал качеството на „конституиран взыскател“. В тази връзка се твърди, че към датата на реализирането на публичната продан извършеното прехвърляне на вземането от взыскателя „Юробанк България“ АД към „С.Г.Груп“ ЕАД не му е било съобщено, поради което и на основание чл.99, ал.4 ГПК към този момент прехвърлянето не е породило действие по отношение на длъжника и третите лица. Такова уведомяване до жалбоподателя е било извършено едва на 21.12.2021г. със съобщение на ЧСИ. Счита, че този порок на публичната продан води до ненадлежно извършено наддаване и опорочава обжалваното разпределение, поради което е отправил искането си до съда за неговата отмяна, за обявяване на публичната продан за нестаналя, ведно с връщане на всички платени суми и отмяна на евентуално издадено постановление за възлагане.

При извършената служебна справка с материалите по изпълнителното дело, приложено към настоящия момент към в.ч.гр.д. № 443/2022г. по описа на АпС – Варна, съдът констатира, че принудителното изпълнение е образувано по молба на „Юробанк България“ АД въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 6553/2014г. на РС – Варна против „Ен Джи Ел Рисайклинг“ ЕООД, „Метал-Мар Инженеринг“ ЕООД и „Ен Джи Ел Инвестмънт“ ЕООД за солидарното заплащане на подробно посочени в изпълнителния титул суми, дължими по договор за банков кредит. Това вземане е било обезпечено с първа по ред ипотека върху собствени на „Ксара Трейдинг“ ЕООД недвижими имоти, вписана в СВ с вх. № 5254/29.12.2010г., акт № 46, том I, подновена 2020г. и с оглед на което по искане на взыскателя изпълнението е насочено към осребряване на ипотекираните имоти, един от които е и ПИ 00789.62.9 по КК на с.Аспарухово. Публичната продан на този имот е реализирана в периода 28.09.2021г. – 28.10.2021г. като с протокол от 29.10.2021г. за купувач е обявен „С.Г.Груп“ ЕАД за сумата от 17 000 лева.

Видно от изп.д. /том IX и том X/ е, че „С.Г.Груп“ ЕАД е конституирано като взыскател в качеството му на частен правопреемник на първоначалния, съгласно Постановление на ЧСИ от 26.10.2021г., издадено на основание чл.429, ал.1 ГПК. Конституирането е постановено по подадена молба от 14.10.2021г. и представен с нея договор за цесия от 30.06.2021г. Изрично в молбата е било обективизирано и искане по см. на чл.18 ЗЧСИ за връчване на представени с нея уведомления по чл.99, ал.3 ЗЗД до длъжниците, ведно с доказателства за упълномощаване от цедента /“Юробанк България“ АД/ към цесионера /“С.Г.Груп“ ЕАД/ за съобщаване на цесията. Тези уведомления са редовно връчени на 20-21.12.2021г. както на длъжниците по изпълнителния лист, така и на лицата, дали свое имущество за обезпечение на вземането /настоящия жалбоподател - ипотекарния длъжник и „Феникс Реком Инвест“ АД – залогодател/.

Именно поради постановеното конституиране на цесионера „С.Г.Груп“ ЕАД като вискател, който е участвал в проданта и е обявен за купувач на процесния недвижим имот, и на основание чл.495 ГПК ЧСИ е изготвил обжалваното разпределение, като в ред първи е включил сумата от 410.12 лева, представляваща дължима такса по т.26 от ТТЗЧСИ съобразно събраното вземане, а сумата от 16 589.88 лева е отнесена в полза на вискателя „С.Г.Груп“ ЕАД, ползващ се с привилегия по чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД.

При така установеното, настоящият състав намира изложените в жалбата на „Ксара Трейдинг“ ЕООД оплаквания срещу процесното разпределение, доразвити и в жалбата срещу обжалваното решение на окръжния съд за изцяло неоснователни.

Няма спор в съдебната практика, че договорът за цесия поражда своето действие от момента на неговото сключване или от изрично уговорения от страните друг начален момент. Именно тогава настъпва и прехвърлителното действие спрямо вземането. Изискването на чл.99, ал.3 вр. ал.4 ЗЗД е относимо към противопоставимостта на този договор на длъжника и третите лица по повод извършено/претендирано от него плащане. Поради това и цесионерът има качеството на правоприменик на вземането от момента, в който договорът между него и праводателят му е породил своето действие. Придобиването качеството на кредитор /тителар на вземането/ не е обусловено от съобщаването на цесията на длъжника от страна на първоначалния кредитор. Именно от момента на придобиване на вземането и на основание чл.429, ал.1 ГПК цесионерът може да се ползва от издадения в полза на праводателя му изпълнителен лист като няма пречка цесионерът да бъде упълномощен от цедента да съобщи цесията, съответно упълномощеният цесионер да възложи връчване на уведомлението на съдебния изпълнител /чл.18 ЗЧСИ/, каквато хипотеза е осъществена в настоящия случай. Този извод не се променя от мотивите, изложени в т.4г от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, на които се позовава жалбоподателят, тъй като същите са относими към преценката не за настъпилото правоприменство, а към това дали са налице предпоставките за подлежащо на изпълнение в полза на заявителя по чл.417 ГПК задължение. Наред с това, следва да се отбележи, че извършеното прехвърляне следва да се съобщи на длъжника-страна по материалното правоотношение с цедента, но не и на третите за това правоотношение лица, дали своя вещь като обезпечение за чужд дълг. Признаването на процесуалното качество на длъжници в изпълнението на тази категория лица е с оглед правото им на защита срещу незаконосъобразност на принудително изпълнение, което са длъжни да търпят спрямо имота си, но това не ги прави страна в материалното правоотношение по вземането, предмет на изпълнителното дело /в т.см. изрично мотиви по т.2 от ТР № 4/2017г. на ОСГТК на ВКС/. В тази връзка и по арг. от чл.151 ЗЗД относими биха били само възражения на жалбоподателя вр. съобщаването на цесията на длъжниците по изпълнителния лист, но не и спрямо него. Възражения в тази насока не са направени в жалбата по чл.463 ГПК. Но независимо от това и предвид установеното по-горе от фактическа страна за връчени към 21.12.2021г. уведомления по чл.99, ал.3 ЗЗД до длъжниците по вземането следва, че към датата на изготвяне и предявяване на процесното разпределение договорът за цесия вече им е бил

противопоставим.

Ирелевантно за законосъобразността на разпределението е дали към датата на реализиране на публичната продан уведомяването на длъжника за цесията съставлява изискуемо за нейното надлежно провеждане обстоятелство предвид участието на цесионера в наддаването. Подобно възражение може да бъде разгледано само по повод на обжалване на постановлението за възлагане. Както е посочил и окръжният съд относимите към законосъобразността на разпределението възражения са тези относно кръга на лицата /взискатели/, между които е разпределена сумата, определените размери на вземанията им, в т.ч. и за разноските, и спазването на императивната разпореда на чл.136 ЗЗД относно поредността на удовлетворяване на вземанията. Евентуално допуснати нарушения при осъществяване на изпълнителния способ /проданта/ не могат да бъдат релевиращи в производството по обжалване на извършеното разпределение. Затова и при постановена отмяна на разпределението не може да има за последица отмяна и на реализирания способ, в каквато насока се съдържа искане в петитума.

В настоящия случай, предвид изложеното по-горе вр. действието на договора за цесия и надлежното му съобщаване по см. на чл.99, ал.3 ЗЗД към датата на разпределението, не се установява разпределение на суми в полза на лица, които не са взискатели по изпълнението. Оплаквания относно определения размер на таксата по т.26 ТТЗЧСИ, както и за нарушения на чл.136 ЗЗД не са направени. Не се констатира такива и от съда, доколкото по делото няма данни за присъединени взискатели със вземания, ползващи се с привилегия преди ипотечарния кредитор.

Ето защо жалбата срещу извършеното разпределение е неоснователна.

Като е достигнал до същите правни изводи ОС – Варна е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

Разноски за настоящото производство от взискателя „С.Г.Груп“ ЕАД не са претендирани.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1069/11.08.2022г., постановено по в.гр.д. № 967/2022г. на ОС – Варна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

